

Вбивство у клубі «Серце Заходу»

КУПИТИ

Приватний детектив Адам Маканніс просто хотів зустрітися з давнім другом. Це мала бути весела вечірка в закритому клубі «Серце Заходу» у північній частині штату Нью-Йорк з купою випивки та спогадами про історії з коледжу. Що могло піти не так?

Замість дружніх посиденьок Адам опиняється серед групи не зовсім дружніх незнайомців. А потім на березі озера знаходять тіло одного із членів клубу. Насувається буревій, напруга зростає з кожною хвилиною. Світло зникає. Тепер наступне вбивство стає лише питанням часу. Серед підозрюваних - усі члени клубу. І навіть сам детектив не може похизуватися незаплямованою репутацією.

Присвячую Керолайн

*Той труп, що ти закопував у садку ще торік,
Чи вже він покільчився? Чи завітне весною?*

Четвер

Ця детективна історія, як і всі інші, починається з опису атмосфери, як її розуміє читач: з незначних, ретельно підібраних деталей, що формують єдиний міф про настрій, час і місце (звичайно ж, не всі одночасно - це важливо). Автор детективного роману, як і всі письменники, мусить бути скупим і видавати інформацію поступово, адже кожен роман — це головоломка, а кожен читач — слідопит.

Не всі детективні історії починаються з протагоніста, але ця починається з нього. Він сидить на пасажирському сидінні автомобіля — упустимо рік, модель і марку (це було б занадто просто), — але ви бачите протагоніста. Він вставляє касету *Wings at the Speed of Sound* у магнітолу — лунає пісня *Let 'Em In*. Наш протагоніст затягується косяком і повертає його іншому персонажу — водію. Присутність водія була зрозуміла з початку абзацу, хоча він безпосередньо не згадувався. Ці два чоловіки вдягнені в схожий одяг — він не належить до нашого періоду, але ви впізнаєте його з фільмів і телепередач, і це стане черговою підказкою...

Аж ось настає ключовий момент — перший діалог:

— На що полюють у цьому мисливському клубі?

— Переважно на оленів. І на фазанів. Іноді на ведмедів.

— А на людей?

— Лише один на одного.

Вони сміються, а ви заінтриговані. Можливо, вам на думку спадає сюжет «Найнебезпечнішої гри», у якій ексцентричний багатій заманює довірливих людей на свій острів, щоб полювати на них... Це така історія? Але прислухайтеся, вони знову говорять:

— Моя сім'я — одна з найбідніших тут. Нам дозволили залишитися лише тому, що ми належимо до засновників.

— Скільки тут сімей?

— Можливо, три дюжини. Або навіть більше. У кожної є своя хижа на території. Раз на кілька років один із членів покидає клуб, і йому на зміну приходить новий. Членські внески високі.

— І що можна отримати за ці гроші?

— Мисливські угіддя. Озеро з рибою й каное. Клуб. Великі вечірки.

— Як-от ця.

— Так. Святкують Четверте липня, День пам'яті, День праці, Новий рік... Будь-який привід для того, щоб напиться й витріщатися на чужих дружин. Є й дешевші способи завести роман.

— Ці люди мають зайві гроші. Або мали. Але насправді вони платять за усамітнення. Багато миль безлюдних доріг. Могили, у яких можна поховати свої секрети.

— У вас не буде неприємностей через те, що запросили такого злидаря?

— Ні, вони сприйматимуть вас як нову іграшку, якою можна погратися і опісля поблажливо обговорити за напоями.

— Звучить чудово.

— Невелика ціна за те, щоб вибратися з міста. Воно розпадається. І спека там наразі нестерпна. Ти казав, що все одно не маєш роботи.

— Ну, в мене є одна справа.

— Яка?

— Нічого цікавого. Не в місті.

— Добре, не розповідай. Хай там як, думаю, цим жінкам ти сподобаєшся...

Косяк догорів до кінця. Повз них проїхала поліцейська машина, і обидва чоловіки насторожено глянули в дзеркало заднього виду — дідько, він їх побачив? Він розвернеться, увімкне фари й сирену?.. Лише зараз підказки з діалогу починають набувати сенсу. Проте ви впевнені, що стверджувати щось зарано; що протагоніст — незнайомець, якого запросили на вихідні, і що саме водій розповідає багатозначні деталі про мисливський клуб. Тепер ви знаєте дату — можливо, і десятиліття теж; суспільно-економічний статус цього мисливського клубу й дещо про моральні якості його членів. Натяки на секс вас не бентежать: ви не святоша, хоча це не зовсім те, що ви шукаєте в детективних історіях. Власне, ви сподіваєтеся, що це не така книжка, у якій автор доповнює або заплутує сюжет сексом, жорстокістю й різними трюками. Справжні письменники — ті, яким ви довіряєте і до яких повертаєтеся знову і знову, — не потребують таких дешевих прийомів.

Поліцейська машина зникає з виду, і чоловіки розслабляються. Вони вмикають радіо, яке передає зловісний прогноз погоди, і розмова заходить про теми, які нас не стосуються: старі друзі, політика, фільми, музика... Ви відчуваєте, що раніше вони добре знали один одного, та останнім часом мало спілкувалися, і вам цікаво, чому вони знову зустрілися. Ви здогадуєтеся, що це теж може бути частиною загадки.

Але вашу увагу також привернуло слово справа: чи означає це, що наш протагоніст — приватний детектив? Вам здається, що ця книжка слідує звичній формулі жанру. Звісно, у ній є детектив — куди ж без нього? Чудово! Ви розрізняєте контури сюжету, очікуєте хибні підказки й глухі кути, способи, якими письменник намагатиметься сховати правду на видному місці, — наприклад, украдений лист на каміні. Ви сподіваєтеся, що автор дотримуватиметься правил, адже детективний роман, який обманює читача, — це найгірший вид шахрайства.

Але ми повернемося до правил пізніше; поки що автомобіль звернув з головної дороги, і його колеса зашурхотіли по оранжеві знаки з попередженням про заборону входити на цю територію.

На кожному знакові вказано назву клубу — «Серце Заходу» — та його символ: голова ведмеда з двома рушницями, перехрещеними позаду. Ви мимоволі помічаєте схожість із черепом і перехрещеними кістками.

Після тривалої поїздки ґрунтовою дорогою і старим дерев'яним мостом через струмок чоловіки під'їжджають до... хижок — як їх назвав водій, — але насправді це великі, гарно збудовані особняки: такий собі другий, третій чи четвертий дім — заміський відпочинок для багатіїв. Між деревами виблискує озеро; чоловіки бачать дітей, які купаються у воді, і блискучих, наолієних жінок у модних сонцезахисних окулярах, які лежать на піщаному пляжі... Нарешті вони дістаються будівлі клубу.

— Я не очікував, що він такий великий.

— Близько п'ятдесяти кімнат. З нього вийде хороший готель, якщо клуб закриється.

— А це може статися?

Водій знизує плечима, і ви з інтересом зазначаєте, що це не відповідь... ваш натренований погляд стежить за очима протагоніста, який роздивляється клуб — триповерхову будівлю з дерева й каменю, збудовану в стилі давніх відомих маєтків, з величезним ганком, підпертим дерев'яними стовпами й прикрашеним прапорами з нагоди свята. Всередині, пройшовши лабіринтом із дерев'яних панелей і темних закутків, він знайде перший поверх, на якому розміщена їдальня, кухня й велика зала з величезним каміном, вогонь у якому із листопада по березень майже цілодобово підтримує наглядач. На другому поверсі розміщена бібліотека, кабінет, кілька гостьових кімнат — решта гостьових займають увесь третій поверх. Підвал переважно використовується як складське

приміщення, а також як винний погріб клубу - явний натяк на «Барильце амонтильядо» Едгара По, думаєте ви.

Але наш протагоніст дізнається про все це пізніше. Поки що настає час «шістки», названої на честь шостої години, коли члени клубу випивають перший келих спиртного — принаймні прилюдно. Побутують заїжджені жарти про те, що деякі члени клубу наодинці проводять «п'ятірки» й навіть «дванадцятки». На ганку збирається близько дванадцяти людей з коктейлями в одній руці й сигаретами в іншій. Вони розповідають історії з життя, насміхаються з трагедій і сумно хитають головами у відповідь на жарт. Далі в розмовах лунають згадки про Джеральда Форда, вирощування арахісу, Організацію визволення Палестини, «Конкорд» і здоров'я фєєрверків з огляду на Двохсотліття США — сирі інгредієнти правдоподібності, що формують ерзац світу, у якому персонажі розігруватимуть пантоміми смерті задля розваги. Жодних спроб розповісти передісторію не відбувається — принаймні поки що, — і плутані уривки розмов, які вам удається підслухати, наче навмисно спантеличують, викликають запитання, змушують навпомацки рухатися кімнатою, у якій ще не ввімкнули світло...

Рекомендована література

[Остання місис Перріш](#)

Перейти до категорії
Трилер

КУПИТИ